

بررسی رابطه بین آموزش الکترونیکی با توانمندسازی دبیران دوره دوم متوسطه منطقه انزل شهرستان ارومیه

امیر همتی^۱، مهرداد خاکزاد بناب^۲، نرگس عابدینی^۳، محمد رضا تمدنی^۴

^۱ دکتری مدیریت آموزشی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران - مدرس دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی ارومیه-مشاور و دبیر آموزش و پرورش.

^۲ دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی ارومیه.

^۳ کارشناسی مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی زنجان.

چکیده

موضوع پژوهش رابطه میان آموزش الکترونیکی و توانمندسازی دبیران دوره دوم متوسطه منطقه انزل شهرستان ارومیه بود که با هدف تبیین رابطه آموزش الکترونیکی معلمان با خود کارآمدی، خودمختاری، اثربخشی، معناداری و اعتماد و اطمینان انجام شده است. روش تحقیق، توصیفی با تأکید بر همبستگی است. جامعه آماری شامل دبیران متوسطه دوم شهر ارومیه در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ می‌باشند که با استفاده از جدول مورگان، ۱۰۰ دبیر (۵۰ زن و ۵۰ مرد) و به صورت نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای نسبی به عنوان نمونه انتخاب شدند. اطلاعات توانمندسازی با استفاده از پرسشنامه استاندارد اسپریتزر و اطلاعات آموزش الکترونیکی با استفاده از پرسشنامه محقق ساخته جمع‌آوری شد. ضریب آلفای کرونباخ برای ۵ مقیاس پرسشنامه توانمندسازی ۰/۸۳ و ضریب همبستگی پرسشنامه آموزش الکترونیکی ۰/۸۵ بدست آمد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل پژوهش با استفاده از آزمون همبستگی پیرسون، تحلیل واریانس یک طرفه و t مستقل نشان داد بین آموزش الکترونیکی و خود کارآمدی رابطه وجود دارد، همچنین بین آموزش الکترونیکی و خودمختاری در سطح اطمینان ۹۵٪ رابطه وجود دارد، بین آموزش الکترونیکی و اثرگذاری رابطه وجود ندارد، بین آموزش الکترونیکی و معناداری در سطح اطمینان ۹۵٪ رابطه وجود دارد. همچنین به لحاظ مؤلفه‌های جمعیت شناختی (جنس، سابقه خدمت و تحصیلات) بین آموزش الکترونیکی تفاوتی وجود ندارد، بین توانمندسازی به لحاظ (جنس و تحصیلات) تفاوت معنادار وجود ندارد، ولی بین توانمندسازی به لحاظ سابقه خدمت تفاوت وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: آموزش الکترونیکی، توانمندسازی، دبیران

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۲، تابستان ۱۴۰۰، صفحات ۴۶۳-۴۷۷